

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 4187/07
10.01.2008. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Мирјане Ивић и Невене Милојчић, чланова већа, са саветником Весном Карановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби АА, против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Управа за управне послове број 03/10-205-26/07 од 13.04.2007. године, у предмету престанка својства избеглог лица, у нејавној седници већа одржаној дана 10.01.2008. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Управа за управне послове број 03/10-205-26/07 од 13.04.2007. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиље, изјављена против решења Комесаријата за избеглице Републике Србије број 207-116960 од 07.04.2005. године, којим је тужиљи тачком 1. диспозитива укинута својство избеглог-прогнаног лица тачком 2. стављено ван снаге решење Комесаријата на основу кога је издата избегличка-прогнаничка легитимација број аа од __ 96. године, уз констатацију у тачки 3. диспозитива истог решења да по правноснажности овог решења престаје да важи наведена избегличка-прогнаничка легитимација тужиље.

У тужби поднетој Врховном суду Србије тужиља оспорава законитост решења туженог органа због погрешно утврђеног чињеничног стања, повреде правила поступка и неправилне примене материјалног права. Истиче да није одлазила у Републику Хрватску са намером да се у исту врати, а што је истицала и у жалби изјављеној на решење првостепеног органа од 07.04.2005. године, које наводе тужени орган није оценио. Из изнетих разлога предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио да Врховни суд Србије тужбу одбије, као неосновану.

Оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао:

Тужба је основана.

Из образложења оспореног решења се види да је тужени орган оценио да је правилно поступио првостепени орган када је, утврдивши да тужиља није пријавила промене које су наступиле од признавања својства избеглог лица, сходно члану 18. став 1. тачка 2. Закона о избеглицама, укинуо јој избеглички статус. Међутим, ни из образложења оспореног решења, као ни првостепеног решења од 07.04.2005. године се не може закључити на основу којих чињеница су и тужени и првостепени орган утврдили да су код тужиље од признавања својства избеглог лица наступиле промене које су од утицаја на даље признавање оваквог статуса, због чега су и оспорено решење туженог, као и првостепено решење, које је било предмет оцене туженог органа, донети уз повреду одредби члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97). При томе, у списима предмета се налази појединачни извештај Центра за обраду података, у коме је за тужиљу АА, рођену __. године, у оквиру података од значаја за ревизију избегличког статуса констатовано да је лице deregistroвано из других разлога, као и индивидуални формулар за регистрацију UNHCR -а за тужиљу према коме она није добила статус повратника у Републику Хрватску. Из списка предмета се не види на основу чега је уопште тужени орган утврђивао чињенично стање од значаја за примену члана 18. став 1. тачка 2. Закона о избеглицама ("Службени гласник РС", бр. 18/92 и 45/02) као основа за доношење решења. За одлуку из тач. 2. и 3. диспозитива првостепеног решења исто не садржи никакве разлоге у образложењу што такође представља битну повреду одредби члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку.

Осим наведеног тужиља је у жалби истакла да су нетачни наводи из образложења првостепеног решења од 07.04.2005. године да су испуњени услови за губитак својства избеглог лица, јер се она није вратила у државу свог претходног пребивалишта, а који навод тужени у оспореном решењу уопште није ценио иако је био дужан да то учини, чиме је у доношењу оспореног решења повредио одредбу члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку.

Са свега изнетог, будући да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиље, Врховни суд Србије је применом одредби члана 41. ст. 1. и 2., а у вези члана 38. став 2. Закона о управним споровима

.....
("Службени лист СРЈ", бр. 46/96) одлучио као у диспозитиву ове пресуде, а у поновном поступку сагласно примедбама суда у погледу поступка које су обавезујуће за тужени орган на основу одредбе члана 61. Закона о управним споровима, донеће на закону засновано решење.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 10.01.2008. године, У.бр. 4187/07

Записничар Председник већа-судија

Весна Карановић, с.р. Снежана Живковић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

МС